

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ Μ. ΔΡΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΙΡΩΝ

Τ Ο
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΝ Γ΄

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΕΠΙΚΡΙΣΙΝ

« Πάντων ισχυρότατον ή ἀλήθειαν
..... (ΕΣΔΡΑΣ) »

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ "ΝΕΦΑΣΕΤ", ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ ΚΑΙ Θ. ΛΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

1934

ΓΕΝΝΑΛΙΟΥ Μ. ΑΡΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΙΡΩΝ

Τ Ο
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΝΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΝ Γ΄

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΕΠΙΚΡΙΣΙΝ

« Πάντων συγκρότατον ή ἀλήθεια »
(ΕΣΔΡΑΣ)

Ο 2 ΔΕΚ. 1996

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ "ΝΕΦΑΣΕΤ", ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ ΚΑΙ Θ. ΛΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

1934

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΕΠΙΚΡΙΣΙΝ

Ἐσχάτως διετυπώθησαν παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς δῆθεν ἐν τισὶ μὴ ὀρθότητος τῆς ὑπ' ἐμοῦ γενομένης καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ συγγράματός μου «Φωτιστικῆς Βιβλιοθήκη» (σελ. 12-13) δημοσιευθείσας ἑλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ σουλτανικοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πατριάρχου Μητροπόλεως Γ'.

Αἱ παρατηρήσεις αὐταί, ἀποσκοποῦσαι πάντως τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ τὴν ἐξουσίαν ὡς ἐλαττήρην, καταχωρήθησαν ἐν τῷ λίαν κοινωφελεῖ περιοδικῷ «Ποιμῆν» (σ.13-16), τῷ ἐκδομένῳ ἐν Μιτυλήνῃ προνοίᾳ τοῦ φιλομουσικοῦ Μητροπολίτου Μιτυλήνης κ. Πακώβου. Τὰς παρατηρήσεις προὐκάλεισε διαφορὰ περιουσιῶν τινῶν τῆς ἐμῆς μεταφράσεως πρὸς τὰς ἀντιστοίχους τοιαύτας ἄλλης ἑλληνικῆς μεταφράσεως ἐκπονηθείσης ὑπὸ τοῦ ἀλγύτου μνήμης εὐρυμαθοῦς Ξενοφάντος Σιδερίδου. Μοὶ παρέχουσι δὲ τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δημοσιεύσω ἐνταῦθα αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιστημονικὸν κείμενον τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου μετατρέψας τοὺς ἀραβικοὺς χαρακτῆρας εἰς λατινικοὺς.

AHMET REFIK Onüncü Asiri hicride ISTANBUL HAYATI

Sahife 70-71.

Istanbul 1353.

Üsküdar Kadisine hüküm ki hala mahrusey Istanbulda olan kefereye batrik (ö Refik bēys ἐν τῷ τουρκικῷ κειμένῳ σημειῶναι μπ καὶ δχι π) olan yaraima suddey saatime arzuhal sonup sabika Istanbulda batrik olup emiryle ref olunan Metrofan nam rahip Üsküdar da sâkin olmağle metropolitleri ve piskoposları ve sayr keşişleri idlal idüp fitne ve fesattan hali olmayup miriye idası lâzım olan haracı idaye manı olup emvalı miriye dahi bu mekul batıklrkten hazer eyleyup ref olunanlar kadımden aynı batıları üzre ayanoroz manastırında sâkin evlinlemişlerdir.

Mezkür dahi ayanoroza irsal olunmak lâzım idnğın bildirmenğın mezkür Metrofan nam rahip aynı batıları üzre ayanoroza irsal olunmak emir idup buyurdum ki vusul buldukta mezkür her kande ise ihzar eyleyup asla teehir eylemeyup mezbur çausuma koşup ayanoroza gönderup anda aynı batıları üzre kadımden batriklikten ref olunanlar sâkin olduğı mahalde iskân ittire.

Inat ve muhalifet idersa yazup bildiresin (Şeytan oğlunun ademisine verildi) fi 16 Zilhıce 981.

17 Απριλίου 1574.

Ὡς εἶχον γράψῃ ἐν τῇ Φωτειῷ Βιβλιοθήκῃ (σ. 2) κατὰ τὴν μετάφρασιν τῶν τουρκικῶν κειμένων προσεπάθητα νὰ ἀποδώσω μᾶλλον τὴν ἐννοίαν παρὰ τὸ γράμμα. Ἐν τούτοις εἰς τὰς «Παρατηρήσεις» προστέθη ἐπὶ σκοποῦ ἐπι κρίσεις καὶ ἐρμηνεῖα λέξεων καὶ φράσεων διάφορος μὲν τῆς ἐμῆς μηδαμῶς ὅμως τροποποιοῦσα τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐγγράφου ὡς αὕτη ἐμφανίζεται ἐν τῇ ἐμῇ μετάφρασει. Π.δ.χ. ἀντὶ τῆς λέξεως Κωνσταντινούπολις τὴν ὁποῖαν χρησιμοποιοῦν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου, αἱ «Παρατηρήσεις» σημειῶνουν ἀπλημελῶς ἀπεδόθη Κωνσταντινούπολις. Εἶνε πάντοτε ἡ θεωρούρητος πόλις, ἡ Δέρισσικαδέτ. Ὡς ὅμως ὁ ἀνχινώστης βλέπει ἐν τῷ πρωτοτύπῳ εὐρηται ἡ λέξις «Ἰστανμπούλ». Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ ὡς πρὸς τὰς λέξεις «παρουσίασεν εἰς τὸν θρόνον μου» τὰς ὁποίας αἱ «Παρατηρήσεις» διορθῶνουν διὰ τοῦ «ὑπέβλεπεν εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν μου Θρόνον». (Τὸ πρωτότυπον ἀναφέρει τὸν εὐδαίμονα θρόνον μου ὅχι τὸν Αὐτοκρατορικόν). Ἐντεῦθεν, ὡς καὶ ἀλλοχόθεν φαίνεται, αἱ «Παρατηρήσεις» δὲν εἶχον ὑπ' ἑξῆς τὸ τουρκικὸν κείμενον ἀλλὰ μόνον τὴν μετάφρασιν τοῦ μακαρίτου Σιδερίδου. Παρὰ τοῦτο ὅμως καὶ παρὰ τὴν δήλωσίν μου ἐν τῇ ἐμῇ μετάφρασει ἐσκόπουν νὰ ἀποδώσω μᾶλλον τὴν ἐννοίαν τοῦ πρωτοτύπου, ἢ ἀναλύσω καὶ θὰ ἐξηγήσω χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τῆς γραμματικῆς καὶ φιλολογικῆς ἀκριβείας, πρῶτον τὰς περικοπὰς τοῦ ἐγγράφου ἐν αἷς παρουσιάζονται διαφοραί, καὶ δευτέρου τὰς λέξεις ἐκεῖνας τὰς ὁποίας αἱ «Παρατηρήσεις» ἀφῆλθον νὰ νοηθῇ ὅτι ἐσφαλμένως ἠρμηνεύσα.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ περιεχομένου τοῦ τουρκικοῦ ἐγγράφου εἶναι τὰ ἀκόλουθα: διὰ σουλτανικῆς διαταγῆς ἀποσταλείσθαι πρὸς τὸν ἐν Χρυσουπόλει ἱεροδικαστὴν (ἐν τῇ μετάφρασει τοῦ Σιδερίδου σημειώμεται ἐν παρενθέσει Οὐσκουντάρ κατιπινέ, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ Καντισινέ, καὶ ἄλλη ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ὑπὸ τοῦ παρατηρητοῦ δὲν παρετηρήθη τὸ τουρκικὸν κείμενον) ὠρίζετο ἡ εἰς Ἄγιον Ὅρος ἐξορία τοῦ Μητροφάνους κατόπιν κατ' ἐπιτομῆς τοῦ προκατόχου τοῦ Ἱερεμίου. Ὁ Μητροφάνης παυθεὶς κατόπιν αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, ἐξωρίζετο ὡς δημιουργῶν ραδιουργίας καὶ σκάνδαλα μεταξύ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων κληρικῶν καὶ ὡς προβαλλὼν δυσχερείας καὶ τοῦτ' αὐτὸ κωλύων τὴν εἰς τὸ δημόσιον διὰ τῶν Ἀρχιερέων γινομένην καταβολὴν τῶν φόρων. Ὡς τόπος ἐξορίας καθορίζετο τὸ Ἄγιον Ὅρος συμφώνως πρὸς τὰς συνθηκὰς τῆς Ὀρθ. Ἐκκλησίας.

Ἡ περικοπὴ τῆς μετάφρασός μου κωλύων δὲ καὶ τὴν περ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον πληρωμὴν τοῦ ἀναγκαίου χαρακτῆρος (ἐτησίου φόρου) ὅθεν πρὸς προφύλαξιν καὶ αὐτῆς τῆς δημοσίας περιουσίας ἀπὸ τῆς εἰρημένης πατριαρχείας (πατρ. ἀξιώματος) ἐπικρίνεται καὶ διορθῶνεται ὡς ἑξῆς: «τοῦ πληρωτέου εἰς τὸ δημόσιον (μυρί), ὡς καὶ τῶν φόρων, διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ἢ πατριαρχείας» («οἱ μητροπολίται (αἱ παρατηρήσεις ὑποσημειώνουν) καὶ οἱ ἐπίσκοποι δὲν ἐπλήρωναν φόρους . . . ἐνταῦθα δὲν

πρόκειται περὶ προφύλαξεως τῆς δημοσίας περιουσίας ἀπὸ τῆς εἰρημένης πατριαρχείας(!), ἀλλ' ἀπλούστατα ἀναφέρεται εἰς τὴν προφύλαξιν τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἱερεμίου, ἀπειλομένου ὑπὸ τοῦ πρῶην πατριάρχου Μητροφάνους».

Ἀντιπαρητρῶν δηλῶ ὅτι δὲν ἐγραψα περὶ πληρωμῆς φόρων βαρυνόντων προσωπικῶς τοὺς κληρικούς, ἀλλὰ περὶ τῆς διὰ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς τοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὰ τότε ἰσχύοντα. (Βλέπε σημ. σ. 120 καὶ σ. 243 Φωτειῷ Βιβλιοθήκης). Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον μέρος δ.λ.δ. τὴν διὰ τοιοῦτον π/χειῶν (π/χῶν) προσγινόμενῃ ζημίᾳ εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν προφύλαξιν τοῦ δημοσίου (οὐχὶ δὲ τὴν προφύλαξιν τοῦ πατριαρχικοῦ ἀξιώματος) δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἀναλύσω τὴν φράσιν τοῦ πρωτοτύπου «ἐμβάλι μιριγιέ νταχι μπου μεκούλ πατρικλικτὲν χαζερ εὐλειούπ». Ἡ ἀραβικὴ λέξις «χαζερ» σημαίνει προφύλαξιν, ἀποχὴν τὸ ρῆμα χαζερ ἰτεμὲν ἢ εὐλειμὲν προφυλάττομαι (μετὰ τῆς ντὲν προθέσεως) βλέπε λέξικὸν Ι. Χλωροῦ Α'. σελ. 690) ὥστε ἡ ἀνωτέρω φράσις τοῦ πρωτοτύπου ἐξηγητέα νὰ προφυλάσσηται τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ προφυλασσομένου τοῦ δημοσίου ταμεῖου (δημοσίον κτημάτων) ἀπὸ τοιαύτης πατριαρχείας.

Τὸ «ἀγίνι μπατιλερί οὐζρέ» ἠρμηνεύσα διὰ τοῦ «συμφώνως πρὸς τὰς ψευδεῖς τῶν συνθηκῶν» προσθέσας ἐν παρενθέσει καὶ τὴν λέξιν θρησκευτικῆς, καθότι πρόκειται περὶ συνθηκῶν καὶ τάξεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἄλλως τε ὑποδηλοῦ καὶ τὸ τουρκικὸν ἐγγράφον. Ἡ μετάφρασις Σιδερίδου, ἐπομένως καὶ αἱ παρατηρήσεις, μεταφράζουν «κατὰ τὰ μάταια αὐτῶν ἔθιμα». Καίτοι οὐδεμία οὐσιαστικὴ διαφορὰ ὑφίσταται μεταξύ τῶν δύο ἐρμηνειῶν, ἐν τούτοις συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόθεσίν μου, προβαίνω εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν δύο λέξεων. Ἡ λέξις ἀγίνι, λέξις περσικῆ, σημαίνει «ἔθος, συνήθεια, τάξις, τελετὴ, κανὼν, νόμος, θρησκευτικαὶ διατυπώσεις, λειτουργία. . . . Ἰτζράι ἀγίνι ἔτεμὲν=ποιῶ λειτουργίαν, λειτουργῶ (ἐπὶ χριστιανῶν). (Λεξικὸν Ι. Χλωροῦ Α' σ. 306). Ἡ ἀραβικὴ λέξις μπατλή = ψευδῆς, πλημμελῆς, μάταιος, ἀνωφελῆς, ἄκυρος (αὐτόθι σ. 320). Ὡστε πρόκειται περὶ διαφορᾶς μεταξύ ψευδοῦς καὶ μάταιου. Μάταιος κόπος τοῦ ἐπικριτοῦ.

Τὴν ἐμὴν περικοπὴν νὰ «παρουσιάσῃται ταύτην (δ.δ. τὴν διαταγὴν) εἰς τὸν εἰρημένον ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκειται οὗτος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς προστρέχων εἰς τὸν γεγραμμένον κλητῆρα (τσαούσην) νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν διὰ τοῦτο εἰς τὸ Ἄγιον Ὅρος» ἔχει ὡς ἑξῆς ἡ μετάφρασις Σιδερίδου καὶ τῶν παρατηρήσεων «φθάνοντας τοῦ διατάγματος, νὰ ἐμφανισθῇ ὁ εἰρημένος ὅπουδήποτε καὶ ἂν εἴναι, ἄνευ ἀναβολῆς τινος καὶ σπένση παρὰ τῷ Τσαουσίφ μου, σταλῇ εἰς τὸ Ἄγιον Ὅρος». Τὸ ἐπίσημον κείμενον ἔχει «ἰτζάρ εὐλειούπ» τὸ ὅποιον ἡ ἐμὴ μετάφρασις ἀποδίδει διὰ τοῦ «νὰ παρουσιάσῃτε» ἢ δὲ τοῦ Σιδερίδου διὰ τοῦ «νὰ ἐμφανισθῇ». Τὸ ρῆμα ἰτζάρ ἔτεμὲν ἢ εὐλειμὲν (ἰτζάρ ἀραβικὸν ἐκ τοῦ τριγγραμμάτου χαζερ,χρ) εἶναι ἐνεργητικὸν καὶ

σημαίνει προουσιάζειν. Ο Ι. Χλωρός σημειώνει (Α' σ. 35) ἰχζάρ ρμ. = προουσιάζω, προσάγω, κλητεύω, (ἀπ.) τσαμί ἰχζάρ ἰτιλιέρ, = ἐπαρουσίασαν (ἔφερον) τὸ φαγητόν, μουτεχμί ἰχζάρ ἰτιλιέρ = ἐπαρουσίασαν τὸν ἔνοχον. Ὡστε δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐμφάνσεως τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ τσαούση ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ διατάγματος, ἀλλὰ περὶ τῆς παρὰ τοῦ τσαούση προσπαγωγῆς τοῦ διατάγματος εἰς τὸν πατριάρχην Μητροφάνην. Ἐκτὸς τούτου τὸ ρῆμα γκιοντερμέκ τοῦ κειμένου εἶναι ἐνεργητικὸν καὶ συνεπῶς σημαίνει στέλλειν, ἀποστέλλειν καὶ οὐχὶ στέλλεσθαι καὶ ἀποστέλλεσθαι, ἐπομένως ὄρθον τὸ ἐμὸν «νὰ ἀποστειλῆς» καὶ οὐχὶ τὸ τῶν παρατηρήσεων «σταλῆ».

Τὸ τουρκικὸν ρῆμα «σονμάκ» (Yaramia suddey saadetime arzulal sonum) σημαίνει = δίδω, προσφέρω, τείνω, ἐκτείνω ὅπως δώσω = ἰρζουγλ sonmák = ἐπίδωδ ἢ ὑποβάλλω ἀναφοράν. (Ι. Χλωροῦ ἔθν. ἀν. σ. 1035).

Προκειμένου περὶ τῶν λέξεων «ραχίπ» (ραχίπ γράφουν αἱ παρατηρήσεις) καὶ «κεσίς» ὁ παρατηρητής φρονεῖ ὅτι δὲν τὰς μετέφρασα ἰσοῶς. Ραχίπ λέγει σημαίνει τὸν μοναχόν, κεσίς δὲ τὸν κληρικόν. Τὸ κεσίς κυρίως σημαίνει τὸν μοναχόν, ἐντεῦθεν καὶ ὁ Ὀλυμπος τῆς Βιθυνίας, ἀρχαίον ἐνδιαιτήμα τῶν μοναχῶν, ὀνομάζεται καὶ σήμεραν ἔτι τουρκιστὶ κεσίς νταγί = ἕρος τῶν μοναχῶν (ἴδε ἐν σελ. 20 τῆς Φωτιεῖου Βιβλιοθήκης τὴν λέξιν Κεσισανέ). Τὸ Ραχίπ σημαίνει μᾶλλον τὸν κληρικόν, τὸν ἱερέα ὅθεν ρουμπάν (πληθ. τοῦ ἀρχιεπικοῦ Ραχίπ) Μεκτεμπί = ἱερατικὴ σχολή.

Δι' ἑλκς τὰς πηρατηρήσεις ἀπάντησις ἔστω τὸ δημοσιεύμενον πρωτότυπον κείμενον ἰσοῦ ἢ Ρεδος ἰσοῦ καὶ τὸ πῆδημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀστράπας, τὰς βροντάς, τοὺς κεραυνούς ἐριγδοῦπου Διός, (ἀγρωγούς, περιφρονητικά, εἰρωνικά καὶ ex cathedra ἐκφράσεις τοῦ παρατηρητοῦ διὰ τὰς ὑποίας δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρχη χωρὸς εἰς τὸ περιουδιὸν τῆς Ἐταιρίας τῶν Βιζαντινῶν σπουδῶν, ὁσιδῆποτε πολυσέλιδον καὶ ἀν εἶναι) τοὺς ἐξαπολυμένους κατὰ τοῦ προσώπου μου ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μεταφράσεώς μου ἀπαντῶ καὶ τώρα κτὶ προκαταβολικῶς διὰ τοὺς τυχόν μελλοντικούς κεραυνούς διὰ τῶν λέξεων τοῦ Ι. Ι. Ρουσό

«Les injures sont les raisons de ceux qui ont tort» «αἱ ὑβρεις εἶναι οἱ λόγοι καὶ τὰ ἐπιγενηματα τῶν ἐχόντων ἄδικον».

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἕγων ἄδικον εἶναι ὁ μελετηρὸς καὶ κατὰ βάθος καὶ πρώην Παραμυθίας κ. Ἀθηναγόρας ὁ συντάξας, καθήμενος ἐπὶ μεγάλου θρόνου Διός τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τουρκομαθείας, καὶ δημοσιεύσας τὰς παρατηρήσεις. Ἐχολώθη(*) ὁ ἀδελφός διότι δὲν ἀνέφερα ἐν τῇ Φωτιεῖῳ

(*) Ἐθῶμωσεν ὡσαύτως ὁ ἀδελφός διότι ἐσημείωσα ἐν τῷ ἐπικρινομένῳ ὑπ' αὐτοῦ συγγράμματι μου ἐν παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ μικραλίτου Κερ. Παπαδοπούλου δημοσιεύ-

Βιβλιοθήκῃ μου τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιηθεῖσαν μετάφρασιν τοῦ Σιδερίδου. Τώρα ψυχραίμως θὰ ἐξηγήσῃ ὁ ἀδελφός μόνος του τὸν λόγον τῆς παραλείψεως, διὰ τὴν ὅποιαν τόσον ἀδικῶς ὠργίσθη. Ἄλλως τε, ὡς ἐδήλωσα καὶ ἐν τῇ Φωτιεῖῳ Βιβλιοθήκῃ, κατὰ τὴν μετάφρασιν τῶν τουρκικῶν ἐγγράφων εἶχον ὑπ' ὄψιν πρωτίστως τὸ πρωτότυπον κείμενον.

† Ο ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

σιν τοῦ ὑπομνήματος ἐκλογῆς τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου Παρθενίου Α' ἔξακολουθεῖ ἡ σύγκρισις τῶν δύο Παρθενίων ὡς ἐπραξε τοῦτο καὶ ὁ ἀδελφός ἐν τῷ φυλλαδίῳ του. «Ἡ Ἐκκλησία Ἰωαννίνων» ὅπου μάλιστα εἰρωνεύεται καὶ τὸν Νικ. Μυστακίδην διότι ἄμειπ' περὶ ἀδελφῶν τοῦ Παρθενίου Β' οὐτινος ἀνεκάλυφα καὶ Ἀρχιερέα μάλιστα ἀδελφὸν ὡς ἀναφέρει ἐν τῷ ἔργῳ μου (σελ. 79). Ἐχολώθη καὶ διότι διὰ τὸ ἔτος 1614 σημειῶναι Ἡρακλείας Γερμανὸν ἀντὶ Ἰλακίανος ὃν εὔρον ἐν τῇ Ἐθν. Βιβλιοθήκῃ Παρισίων. Ἐχολώθη καὶ δι' ἄλλα.

Ἐπρεπε λοιπὸν ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός νὰ ἐπικρίνῃ τὸ ἔργον μου καὶ ὡς κατέλληλον πρὸς τοῦτο ἔδραφος ἐξέλεξε τὸ κεφάλαιον τῶν τουρκικῶν ἐγγράφων. Ἐκεῖ ἡ μεγάλη τουρκομάθεια τοῦ ἀπὸ Μεγάλου Πρωτοσυγγέλλου Μηλίτου Ἀθηναγόρα, ὡς ἐνασμενίζεται νὰ υπογράφεται, ἀδήλασε διὰ τὴν μικρὰν τουρκομαθειάν μου, καὶ, καθὼς δηλοῦται εἰς τὴν περιφρονητικὴν ἐπικρίσιν, ἐπέταξε τὸ ἀνίσχον τοῦ μεγαλείου τῶν γνώσεών του μικρὸν μου βιβλίον. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἔδραφου τούτου, καθὼς ὁ ἀδελφός πρῶτος θὰ ἀντιληφθῇ, σὺν καλῶς τῶν γραμμάτων σκαπανεὺς, ἀλάκων ὤριζε καὶ ἀνεόκλιθε καὶ ἐνέπεσεν εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο. Ἄδικως ὅμως ὁ ἀδελφός κουράζεται, ἀδικῶς ἀνησυχεῖ καὶ βλάπτει τὴν ὑγίαν του, ἀρ' οὔ, ὡς ἐμοὶ προσβύτερος, καλῶς γνωρίζει τὸ ἔξῃς: ἔργον ἔχον κἀποιον ἄξιον δὲν πίπτει, δὲν ἐκαμδενίζεται μὲ τὰς ἐπικρίσεις καὶ τὰς ὑβρεις, ἔργον δὲ στεροῦμενον οὐκαθῆποτε ἀξίας ἀπ' ἑαυτοῦ πίπτει χωρὶς νὰ προσθεῖται καὶ τὰ τῶσον κουραστικά καὶ ἀνησυχητικά διὰ τὸν πλῆττοντα πλῆγματα. Γνωρίζει ὡσαύτως καὶ τὸ ἀπάντων ἰσχυρότατον ἢ ἄλλῃθεν.

© SIGMA NOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
MEGARDO